MATTHÆO ANSELMI

OPTIMO

EVANGELICO ORATORI

IN GRATI ANIMI TESTIMONIUM

INCOLÆ MONTURSI

D. D. D.

XV. KAL. MAJI

M.DCCC.VIII.

Alternis dicetis: amant alterna Camœnæ.
Vir. Ecl. III.

ANTONII DE PORTIS

ECLOGA

CORYDON, TITYRUS

C. *Tityre, ruris amor, quænam tibi causa doloris?*
Candida cur rubeos occultans dextera ocellos
Temperat a lacrymis? pascentem forsitan agnum
Delicias Domini rapuit lupus ore cruento?
Forsitan ...?

T. *ignotas frustra cognoscere causas*
Tentas, o Corydon, quas pectore condimus imo.

C. *Hæc igitur fido dederas promissa sodali,*
Æternum statuens socialis fædus amoris?
Eja age, fare precor:

T. *rerum fatalis egestas*
Me premit, o Corydon, parvos et habere Penates;
Nec faciles curvo colles, nec scindere aratro
Jugera culta soli, nec multa armenta per agros
Pascere.

C. *Me miserum! quæ te dementia cepit?*

T. *Non ego vel Domini gemmis auroque rigentes*
Vestes, vel procerum crescentes more Penates
Invideo, tantum, nostro dum rure recedit,
(Multa docens longi patiens erat ille laboris)
* *Mopsus honor patriæ, quantum quo reddere grates,*
Pro meritis tantis nobis nihil esse pigebit!

C. *Ejice corde metum: fallaces Mopsus abhorret*
Auri divitias, argenti et pondus: at illi
Gratius argutum nostræ modulamen avenæ

T. *Proh! si vera refers, carmen dicamus agreste.*

C. *Incipe, et ipse sequar deducto carmine Musam.*

T. *Non aliter campos, dum fervidus æstuat aer,*
Fessaque prata juvant manantes nubibus imbres;
Quam divina loquens MOPSUS, *mirabile dictu!*
Defessos animos verbis solatur amicis.

C. *Seu tonat alterno quando discrimine vocis,*
Sive reis monstret stygias sine luce cavernas,
Dat gemitum tellus: non sic eversa revolvit
*Marmora, cum fracto ** Clampus caput extulit antro.*

T. *Pascua dum capreæ captabunt, tenerique bidentes,*
Dum se flumen atras devolvet in æquoris undas,
Dumque Vicentinos colles Lenæus amabit,
Semper honos MOPSI *gratus, nomenque manebunt.*

C. *Crescit ab antiquo vicino in limite ruris*
Ulmus opaca, ingens, cultuque insignis avorum,
Illic, MOPSE, *tuum nodoso cortice sculptum*
Nomen, honorandum serisque nepotibus, addam.

T. *Sunt mihi tergeminæ nativa turre columbæ,*
Fervida quas vigili cura tenet ipsa Lycoris,
Quas candore nives, nec vincit lacteus humor;
Istæ, Mopse, tibi nostri sint pignus amoris.

C. *Et mihi forte duo pallenti vimine juncti*
Sunt calices, dulcis dono dedit auctor Amintas,
Ipse Vicentinos agros, Retronis et undas
Sculpserat: hos Mopsus referat mea pignora amoris.

* *Orator* Morsi *nomine obtegitur*.

** *Torrens per agrum Vicentinum diffluens*.